

## Arrest

nr. 299 564 van 8 januari 2024  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd: dhr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR  
Rue Patenier 52  
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 26 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat J. RICHIR en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtun origine te zijn. Je bent geboren op (...) in het subdorp Umarchel van het dorp Dawano gelegen in het district Kot van de provincie Nangarhar, waar je jouw hele leven verbleef voor jouw vertrek naar Europa.*

*Jouw vader werkte als commando in Kabul. Enkele dagen nadat de Taliban de macht overnamen in jouw regio nam jij deel aan een betoging tegen de Taliban in jouw dorp. Toen jullie aankwamen in het centrum van het dorp, botsen jullie op enkele Taliban die niet konden waarden dat jullie hun vlaggen naar beneden probeerden te halen. Een vriend van jou werd doodgeschoten en zelf werd je in elkaar geslagen.*

Enkele mensen schoten jou te hulp en contacteerden jouw oom die jou naar zijn huis bracht, waar enkele Taliban jullie stonden op te wachten. Jouw oom kon de Taliban overtuigen om jou die dag nog te laten passeren en beloofde jou de volgende dag persoonlijk naar de Taliban te brengen. Wat later kwam jouw vader ook naar het huis van jouw oom en na overleg besloten zij dat jouw hele familie het land moest verlaten. Jullie raakten echter gescheiden in Iran waarna jij alleen verder reisde naar Europa.

Op 12 december 2021 kwam je België binnen, waar je op 13 december 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van jouw verzoek leg je volgende documenten voor : kopieën van een taskara, werkdocumenten van jouw vader, een bankkaart van jouw vader en foto's.

Bij terugkeer vrees je de Taliban.

Na de gedwongen deportatie uit Iran vestigde jouw hele gezin zich in het huis van jouw oom. Jouw vader ging naar Jalalabad waar hij werk vond als bewaker en ook bleef slapen.

De Taliban komen nog regelmatig langs bij het huis van jouw oom om naar jouw vader en jou te vragen, maar aangezien jullie beiden niet aanwezig zijn laten ze jouw familie verder met rust.

#### B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielpcedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, zoals aangegeven in de attesten die je neerlegde, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Jij stelt dat jouw vader werkzaam was voor het Afghaanse leger, maar slaagt er niet in om zijn profiel aannemelijk te maken. Zo is jouw kennis over de werkzaamheden van jouw vader bij het leger bijzonder vaag en ontoereikend. Gevraagd om alles te vertellen wat je weet over het beroep van jouw vader, antwoord je kortweg dat hij werkte bij 'Kandag 1', 'corps Selab' (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 06.04.2023 (verder CGVS), p. 10). Gevraagd wat je nog weet, antwoord je dat dat is wat je weet (ibid.). Gevraagd of je nog andere informatie hebt over het werk van jouw vader, antwoord je dat hij bij de commando's werkte, maar je geen andere informatie hebt (ibid.). Gevraagd wat de job van jouw vader inhield, antwoord je dat je niet kan uitsluiten dat jouw vader naar buiten ging met collega's en vrienden, maar hij vooral in de keuken werkte om maaltijden te bereiden (ibid.). Opgemerkt dat jouw vader dan eerder kok dan commando was, antwoord je dat hij wel commando was en meeging met andere collega's, maar zijn voornaamste taak de distributie van maaltijden en fruit was (ibid.). Gevraagd wat je bedoelt met 'meegaan met collega's', antwoord je dat hij naar opdrachten en uitstappen ging met collega's (ibid.). Gevraagd wat voor opdrachten of uitstappen dat waren, antwoord je dat hij gewoon op uitstap ging met vrienden om te sporten en hij er niet veel over vertelde (ibid.). Gevraagd welke opdrachten dat waren, antwoord je er niet van op de hoogte te zijn (ibid.). Opgemerkt dat jouw vader dus maaltijden en fruit bereidde en ging sporten met vrienden, en gevraagd wat je nog weet over de taken en activiteiten van jouw vader, antwoord je dat je verder niets weet (ibid.). Gevraagd of jouw vader heeft deelgenomen aan gevechten, antwoord je daar niets over te weten (CGVS, p. 11).

Van jou, een minderjarige, kan niet worden verwacht dat jij alle details van jouw vaders activiteiten kan weergeven, toch kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat jij over meer gedetailleerde kennis beschikt in dit verband aangezien jij jarenlang thuis hebt gewoond tussen andere familieleden, jouw vader meermaals per jaar huiswaarts keerde, jij nog in contact staat met jouw vader (CGVS, p. 17) en stelt voor jouw leven te vrezen omwille van onder meer deze activiteiten. Dat jij de antwoorden op deze basisvragen dan ook steevast schuldig moet blijven, doet ernstige vragen rijzen over jouw verklaringen dat jouw vader werkzaam was voor het nationale leger. De vaststelling dat jij amper kan uitweiden over zijn werkzaamheden, leidt er dan ook toe dat er heel wat vragen kunnen worden gesteld bij de geloofwaardigheid van jouw asielmotieven.

Daarnaast schieten ook jouw verklaringen over het alibi dat jouw familie voor jouw vader verschaftte tekort. Gevraagd of jij met jouw vrienden mocht praten over het werk van jouw vader, antwoord je naast de vraag dat jij met niemand hebt gesproken over het werk van jouw vader (CGVS, p. 15). Nogmaals gevraagd of jij met jouw vrienden mocht praten over het werk van jouw vader, antwoord je dat je niet wist of je daarover mocht praten of niet en niemand jou iets heeft gevraagd over het werk van jouw vader (ibid.). Gevraagd of jouw ouders jou vertelden wat je moest antwoorden als iemand in het dorp vroeg naar het werk van jouw vader, antwoord je dat je nog te jong was om te beseffen wat je wel of niet mocht zeggen en je waarschijnlijk de waarheid zou verteld hebben – dat jouw vader commando was – als iemand zou gevraagd hebben naar de job van jouw vader (ibid.). Het is vreemd te noemen dat jouw ouders hun kinderen – en zeker jij als hun oudste zoon – niet beter zouden voorbereiden mochten er lastige vragen komen van dorpelingen of Taliban over het beroep van jouw vader.

Bovenstaande toont aan dat jij het beroep van jouw vader als commando bij het leger niet aannemelijk maakt.

Verder haal jij aan dat jouw vader ondergedoken leeft sinds de machtsovername door de Taliban. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan jouw verklaringen hierover. Je verklaart dat jouw vader in Jalalabad werkt als nachtwaker en hij daar ook overdag verblijft om uit het zicht te blijven van de Taliban (CGVS, p. 13), maar verder is jouw kennis hierover zeer vaag en ontoereikend. Gevraagd wat je nog weet over de huidige job van jouw vader, antwoord je dat je er niets anders over weet (ibid.). Opgemerkt dat jouw vader bewaker is en gevraagd wat hij precies bewaakt, antwoord je het niet te weten (ibid.). Gevraagd hoe jouw vader aan die job is gekomen, antwoord je geen informatie te hebben (ibid.). Gevraagd wie de werkgever is van jouw vader, antwoord je geen idee te hebben (ibid.). Gevraagd of jouw vader in Jalalabad-stad werkt of de regio van Jalalabad, antwoord je dat jouw vader de locatie van zijn werk niet vertelt uit angst voor de Taliban (CGVS, p. 17). Voorgaande toont aan dat jij geen enkel (begin van) bewijs levert dat jouw vader momenteel in Jalalabad leeft en werkt. Ook dient opgemerkt dat jij op de DVZ verklaarde dat jouw vader samen met de rest van jouw gezin bij jouw oom in Dawano verbleef (verklaring DVZ, punt 15a).

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de huidige situatie en verblijfplaats van jouw vader toon jij de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens jouw verklaringen bevindt niet aan.

Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat aangezien jij niet aannemelijk maakt dat jouw vader zélf te maken heeft met daden van vervolging, er onvoldoende elementen voor handen zijn om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken.

Ook wat betreft jouw eigen problemen, overtuigen jouw verklaringen niet.

Zo maak jij jouw deelname aan een betoging tegen de Taliban niet aannemelijk. Gevraagd naar de situatie in jouw gezin net na de machtsovername door de Taliban, antwoord je dat jouw vader net zijn werk had verloren, hij zonder inkomen zat en verdrietig was, en jij naar buiten ging om te spelen, maar jij geen toestemming vroeg om deel te nemen aan de betoging (CGVS, p. 23 en 25). Het is merkwaardig te noemen dat jouw ouders jou zouden toelaten om buiten te gaan spelen, terwijl jouw vader als ex-commando werkloos en verdrietig thuis zat, en de Taliban zeer zichtbaar en gewapend in het straatbeeld aanwezig waren. Er kan immers verwacht worden dat jouw vader zijn familie zou willen beschermen in deze onzekere situatie. Gevraagd waarom jij buiten ging spelen als de Taliban net de macht hadden genomen, antwoord je dat jij te jong was om te beseffen wat er aan het gebeuren was (ibid.).

Jouw verklaringen dat jij te jong was om goed te beseffen wat er gaande was stoken ook helemaal niet met jouw beslissing om deel te nemen aan een betoging tegen de Taliban. Gevraagd wie die betoging leidde, antwoord je dat jij jouw vriend P. (...) ontwaarde in de massa en jullie samen voorop stapten met de Afghaanse vlag in jullie hand (CGVS, p. 24). Gevraagd waarom je vooraan de massa liep, antwoord je dat je dat uit emotie en liefde voor jouw land deed en jullie jullie vlag wilden verdedigen (ibid.), hetgeen wederom niet strookt met jouw verklaringen dat jij te jong was om te beseffen wat er allemaal gaande was tijdens die periode. Eerder tijdens het onderhoud had jij ook verklaard dat jouw familie geen duidelijke mening formuleerde over de Taliban vóór de machtsovername en jij zelf geen goede kennis had over de Taliban vóór jouw problemen (CGVS, p. 8). Het is dan ook des te vreemder dat jij reeds enkele dagen na die machtsovername zou besluiten om deel te nemen aan een betoging. Hiermee geconfronteerd en gevraagd waarom je dan deelnam aan die betoging, antwoord je dat jouw vader eerder ook al liefde voor zijn land had gewerkt, jij hetzelfde wilde doen, jij op dat moment 'het gevoel' had dat je iets moest ondernemen en je ook vrienden zag die zorgden voor motivatie om mee te stappen in de betoging (CGVS, p. 24).

Voorts lijkt je jouw besef over het risico van deelname aan die betoging sterk te minimaliseren. Gevraagd of jij het niet gevaarlijk vond om deel te nemen aan die betoging aangezien de Taliban net de macht hadden genomen en gewapend rondliepen in jouw dorp, antwoord je dat je toen niet besepte dat het uit de hand zou lopen, jouw vriend gedood zou worden en het een probleem zou worden voor jouw vader en jezelf (CGVS, p. 24). Gevraagd hoe jij dacht dat de betoging zou eindigen, antwoord je dat jullie dachten

jullie vlag te kunnen behouden (CGVS, p. 24 en 25). Gevraagd hoe jij dacht dat de Taliban zouden reageren op de betoging, antwoord je dat je niet dacht dat ze mensen zouden beginnen te doden en je eerder al verklaarde dat jij voor de machtsovername niet precies wist hoe wreed en genadeloos de Taliban precies waren (CGVS, p. 25). Hoewel jij eerder inderdaad verklaarde dat jij geen duidelijke mening had over de Taliban vóór de machtsovername, heb je op andere momenten tijdens het onderhoud ook duidelijk gemaakt dat het algemeen geweten was dat de Taliban mensen vermoordden (CGVS, p. 21), reden waarom jullie de vlag van Afghanistan wilden beschermen.

Verder is het niet duidelijk hoe jouw oom precies wist waar hij jou moest komen ophalen toen de betoging hardhandig uit elkaar werd geslagen door de Taliban en jij gewond raakte. Je verklaart dat jij het nummer van jouw vader niet wilde geven aan de dorpelingen die jou verzorgd hadden, maar zij het telefoonnummer van jouw oom ergens 'gevonden' hadden en hem zo contacteerden (CGVS, p. 18). Gevraagd wie die mensen waren die jou te hulp schoten, antwoord je dat het 'gewone mensen' waren (CGVS, p. 25). Gevraagd of je die mensen kende, antwoord je van niet en dat je niet helemaal jezelf was (ibid.). Gevraagd of jij dan het nummer van jouw oom hebt gegeven, antwoord je van niet (CGVS, p. 26). Gevraagd hoe die mensen dan aan het telefoonnummer van jouw oom kwamen, antwoord je opnieuw dat ze dat 'ergens gevonden hebben' (ibid.). Gevraagd hoe ze dat gevonden zouden hebben, antwoord je dat je het niet weet, ze hem misschien kenden en benadruk je opnieuw dat jij niet helemaal jezelf meer was (ibid.).

Ten slotte is het zeer merkwaardig te noemen dat de Taliban jouw oom en jou zomaar zouden laten gaan nadat ze jullie stonden op te wachten en expliciet verklaarden de hele familie te willen doden. Je verklaart dat de Taliban actief op zoek waren naar jou en ze zowel langsgingen bij jouw moeder om naar jou te vragen als de wacht hielden nabij het huis van jouw oom om jou te zoeken (CGVS, p. 26). Voorts verklaar je dat de Taliban aan jouw oom zeiden dat ze de hele familie zouden vermoorden omwille van jouw deelname aan de betoging en het werk van jouw vader, maar jouw oom hen kon overtuigen om jullie te laten passeren (CGVS, p. 18). Gevraagd waarom de Taliban jouw oom en jezelf zomaar zouden laten passeren terwijl ze tegelijk aangaven dat ze de hele familie zouden doden, antwoord je dat jouw oom echt moeten smeken heeft om jullie door te laten en hij beloofde dat hij jouw vader en jezelf de volgende dag persoonlijk zou afleveren bij de Taliban (CGVS, p. 26 en 27). Het is weinig geloofwaardig dat de Taliban jouw oom op zijn woord zouden geloven en er kan redelijkerwijze verwacht worden dat ze jullie meteen zouden doden of op zijn minst arresteren als zij effectief van plan waren de hele familie te vermoorden.

Bovenstaande toont aan dat je de concrete vervolgingsfeiten tegenover jezelf niet aannemelijk maakt.

De door jou voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beslissing.

Betreffende de door jou voorgelegde foto's dient te worden opgemerkt dat aan privéfoto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Jouw taskara is dan weer slechts een indicatie van jouw identiteit en nationaliteit, dewelke in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken.

De certificaten en bankkaart van jouw vader zijn onvoldoende om aan te tonen dat hij gediend zou hebben bij het Afghaanse leger. Documenten kunnen jouw verklaringen pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie. Bovendien zijn de documenten slechts kopieën van slechte kwaliteit waardoor niet met zekerheid aangetoond kan worden of het een kopie van een authentiek stuk betreft. Of jouw vader al dan niet de persoon op de foto van de bankkaart is of de geadresseerde van de certificaten kan ook niet met zekerheid bevestigd worden. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (Administratief dossier - Blauwe map, stuk 1). Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

*In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.*

*In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.*

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.*

*Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.*

*Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.*

*Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.*

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, brembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEDE registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige

analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf),

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Forcus\\_Kabu\\_I\\_Citry\\_Mazar\\_Shari](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabu_I_Citry_Mazar_Shari) en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf))

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een



groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit

niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Ook dient opgemerkt dat jij Afghanistan slechts 1,5 jaar geleden hebt verlaten en nog maar sinds december 2021 in één en hetzelfde land verblijft, nl. België. Bovendien stel je meerdere jaren naar de madrassa te zijn gegaan in Afghanistan (CGVS, p. 9) en verklaar je ook dat je nog contact hebt met jouw familie (CGVS, p. 17 en 18). Jouw moeder, broers en zussen leven nog steeds in dezelfde regio in Afghanistan (CGVS, p. 17). Hierboven werd reeds aangetoond dat er geen geloof kan gehecht worden aan jouw verklaringen over de verblijfplaats van jouw vader. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

## 2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en tevens enig middel op de schending "van artikel 1, A, § 2, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 12 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de Rechten van het Kind, van artikel 14, lid 3, sub d, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, en van artikel 24, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur."

Verzoeker wijst op de inhoud van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Veemdelingenwet) en gaat in op de (motieven inzake de) werkzaamheden van zijn vader. Dienaangaande doet hij gelden:

*“Moet er eerst op gewezen worden dat het werk van de vader van verzoeker niet de reden is waarom hij zijn land perse gevlucht heeft. Verzoeker heeft nooit duidelijk aangegeven dat de job van zijn vader als commando de reden was waarom hij uit Afghanistan gevlucht is.*

*Ten tweede, zelfs al kan dhr. M. (...) maar heel weinig info's leveren aan verweerster en de functie van zijn vader als commando amper omschrijven, is dit geen reden om te denken dat hij sowieso liegt of te kwader trouw is.*

*Wanneer men het onderhoud doorleest, merkt men dat verzoeker inderdaad heel weinig weet over het werk van zijn vader. Er kan duidelijk worden afgeleid dat zijn vader nooit met zijn kinderen over zijn werk sprak. Hij vertelde enkel de grappige anekdotes. Ook nu kent verzoeker de specificiteiten van de nieuwe job van zijn vader niet.*

*(...)*

*In zijn familie blijken zijn ouders duidelijk hun kinderen van de buitenwereld te willen beschermen en hebben het dus ook voor deze reden nooit over de Taliban gehad bv. Verzoeker wist bijna niets van de Taliban, terwijl ze heel bekend waren, zelfs al voor de machtsovername in 2021.*

*(...)*

*Verzoeker beseft toen helemaal niet of spreken over de job van zijn vader aan andere mensen slechte gevolgen zou kunnen hebben en maakt dit duidelijk tijdens het onderhoud. Het was blijkbaar vroeger niet echt een probleem om daarover te praten aangezien de overheid toen aan de macht was. Het is dus niet vreemd dat de ouders van verzoeker hem daarop niet hebben voorbereid, zoals dit door verzoekster ten onrechte wordt aangehaald.*

*(...)*

*Verzoeker heeft zich nooit tegengesproken, hij kan gewoon niet alle informatie geven, omdat hij die ten eerste niet kende wanneer hij samen met zijn ouders in Afghanistan leefde en ten tweede omdat hij niet dacht dat er zoveel vragen gesteld zouden worden omtrent zijn vader, terwijl dit voor hem niet de reden is waarom hij per se Afghanistan verlaten heeft. Hij heeft dus zelfs niet gedacht om aan zijn vader te vragen wat zijn functie precies inhield.*

*Hij heeft zelfs geen tweede onderhoud gehad, hetgeen hem de tijd zou gegeven hebben om de pertinente vragen te kunnen stellen aan zijn vader omtrent zijn job.*

*Uiteindelijk heeft verzoeker ook documenten neergelegd, die het bewijs leveren dat zijn vader als commando werkte. Verweerster weet terecht dat het zeer moeilijk is voor families in Afghanistan om originele documenten door te sturen naar België. Alhoewel verzoeker de authenticiteit van deze documenten niet zou kunnen bewijzen, toch heeft hij zijn best gedaan om de nodige papieren op het onderhoud te brengen en moeten deze in acht genomen worden. Er kan niet simpelweg worden afgeleid dat ze vals zijn op het beweerde motief van verweerster dat er “veel valse Afghaanse documenten zijn” (p. 4 op 9 beslissing CGVS).”*

Verzoeker vervolgt:

*“Vervolgens, alhoewel dit niet de reden is waarom verzoeker persoonlijk uit zijn land gevlucht is, moet erop gewezen worden dat, door de vroegere functie van zijn vader als commando, hij in ieder geval een risico loopt indien hij terug zou moeten keren in Afghanistan.*

*In het COI verslag van 2022 kan men duidelijk lezen dat mensen die vroeger met de overheid waren, voornamelijk het doelwit zijn geworden van de Taliban:*

*(...)*

*Sinds de Taliban de macht hebben overgenomen, zijn ze actief op zoek naar mensen die hebben samengewerkt met buitenlandse troepen en de Afghaanse autoriteiten, zoals aangegeven in het COI-verslag van 2022:*

*(...)*

*Het COI-verslag besluit dat de familieleden van mensen die met het buitenland hebben meegewerkt ook het risico lopen op ernstige vervolging.*

*In veel artikelen staat dat, na de machtsovername door de Taliban, de represailles tegen mensen die hebben gecollaboreerd, zijn toegenomen sinds de Taliban de macht hebben gegrepen.<sup>2</sup>*

*Zoals het bovengenoemde COI-verslag van 2022 duidelijk aangeeft, hebben deze problemen zich uitgebreid tot de familieleden van mensen die met buitenlanders en de autoriteiten hebben gecollaboreerd.*

*Een artikel van de vereniging ALJAZEERA dd. 7 juni 2021 gaat aangeven:*

*(...)*

*Of nog de Commisaris van de VN voor de Mensenrechten:*

*(...)*

*En in de General Country of Origin Information Report Afghanistan:*

*(...)*

*Bovendien zegt dhr. M. (...) dat de Taliban zijn familie na zijn vertrek niet met rust laten:*

*(...)*

*Op basis van bovenstaande elementen moet erop gewezen worden dat de job van de vader van verzoeker als commando tot gevolg heeft dat verzoeker gevaar oploopt indien hij terug zou moeten keren naar Afghanistan."*

Verzoeker gaat verder in op zijn deelname aan een betoging tegen de taliban. In dit kader voert hij aan:

*"Verzoeker begrijpt niet in welke mate de feiten die hij aanbrengt weinig plausibel zijn.*

*Hij is trouwens heel precies omtrent de betoging. Verweerster gaat enkel argumenteren dat het onmogelijk was dat verzoeker zomaar buitenshuis kon gaan en spelen, terwijl de Taliban de macht hadden overgenomen.*

*Verzoeker heeft nooit aan zijn ouders meegedeeld dat hij zou meedoen aan een betoging. Verweerster is verbaasd dat hij buiten kon spelen, maar het is niet onaannemelijk dat, zelfs al hebben de Taliban de macht overgenomen, de kinderen konden blijven buitenspelen.*

*Bovendien was de vader van verzoeker blijkbaar depressief waardoor hij heel waarschijnlijk minder op zijn kinderen lette.*

*Verder, moet erop gewezen worden dat verzoeker soms heel fel reageert. Het karakter van dhr. M. (...) is soms moeilijk te temmen. Hij heeft het moeilijk met de autoriteit. Uit verslagen van zijn school en centrum (in bijlage) kan afgeleid worden dat hij soms een beetje nerveus en koppig handelt.*

*Op basis van deze elementen is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker deelgenomen heeft aan deze betoging, in tegendeel, wanneer hij een idee heeft, wil hij het tot het einde uitvoeren.*

*Verzoeker was bovendien niet alleen, hij heeft samen met vrienden geprotesteerd en werd ook door zijn vriend, P. (...), gedreven om te gaan betogen.*

*(...)*

*Het feit dat de Taliban zomaar zijn vriend, P. (...), neergeschoten hebben, is het gevolg van het willekeurig gebruiken van geweld door de Taliban.*

*In Frankrijk werd bv. geoordeeld dat:*

*(...)*

*In het algemeen wat betreft de deelname aan protesten, wordt in een verslag opgesteld door de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de VN dd. 16 mei 2022 aangegeven dat:*

*(...)*

*Er waren dus veel protesten na de overmachtsname van de Taliban.*

*Blijkbaar waren veel mensen net na de machtsvername niet op de hoogte dat betogingen op zo'n manier konden escaleren. Veel mensen beseften dit niet. Dit heeft niet enkel te maken met de leeftijd van verzoeker, maar iedereen hoopte dat protesteren hen kon helpen om hun rechten opnieuw te verwerven."*

Verzoeker vervolgt, waar de verdere door hem geschetste gang van zaken na de betoging ongeloofwaardig wordt bevonden:

*"Zoals verzoeker dit eerder al gezegd had, wisten de mensen van zijn dorp/streek wie zijn vader was. De oom van verzoeker was ook van dezelfde streek.*

*(...)*

*Het zijn kleine dorpen waar mensen elkaar kennen. Op deze manier is het helemaal niet onwaarschijnlijk dat iemand het nummer van zijn oom gevonden had.*

*Verder kan verzoeker moeilijk weten en /of uitleggen hoe de Taliban denken.*

*Dhr. M. (...) was tussen het leven en de dood toen zijn oom hem terug thuisbracht. Hij kan moeilijk verantwoorden waarom de Taliban, terwijl ze voor het huis van verzoeker aan het wachten waren, zijn oom hebben laten passeren, maar deze laatste had wel beloofd dat hij de volgende dag verzoeker naar de Taliban zou brengen.*

*Dhr. M. (...) heeft ook duidelijk aangegeven in zijn verhoor dat zijn familie heeft moeten vluchten en dat zijn vader nu in Jalalabad woont en de rest van de familie in Dawano, zonder uit huis vrij te mogen lopen. De beoordeling van verweerster m.b.t. de feiten uiteengezet door verzoeker lijkt bijgevolg enkel te berusten op een louter gevoel, dat zij niet met concrete bewijzen kan onderbouwen."*

Verzoeker geeft aan dat verweerder omwille van voormelde redenen de in het middel aangevoerde bepalingen en beginselen in de bestreden beslissing schendt.

Verzoeker geeft vervolgens enkele algemene, theoretische beschouwingen omtrent een aantal van de aangevoerde bepalingen en beginselen. In dit kader stelt hij onder meer:

*"Het feit dat verzoeker bovendien minderjarig is, brengt extra verplichtingen met zich mee.*

*De plicht tot behoorlijk bestuur, voorzorg en zorgvuldigheid wordt immers versterkt ten aanzien van een kind.*

*Artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten, punt 2, moet in aanmerking worden genomen:*

*(...)”.*

Tevens wijst verzoeker in dit kader op rechtspraak van het EHRM inzake het belang van het kind en geeft hij aan:

*“Ook moet rekening worden gehouden met de jonge leeftijd van de verzoeker ten tijde van de gebeurtenissen (15 jaar oud). EASO wijst er in zijn praktische gids voor de beoordeling van bewijsmateriaal op dat “de verklaringen van een kind onsamenhangend kunnen zijn, onduidelijke uitdrukkingen kunnen bevatten of verklaringen die zij hebben gehoord van volwassenen die met hen reisden of van hun familieleden, etc. (...) Leeftijd is een relevante factor zowel op het moment dat de verklaringen worden afgelegd als op het moment dat de gebeurtenis plaatsvond”.*

*Artikel 20, lid 3, van de Richtlijn 2011/95/EU stelt:*

*(...)”.*

*Volgens het Koninklijk Besluit dat de procedure voor het CGVS vastlegt, is het de verantwoordelijkheid van het CGVS om rekening te houden met deze kwetsbaarheid.*

*In zijn richtlijnen over aanvragen van minderjarigen voor internationale bescherming wijst de UNHCR op de moeilijkheden die kinderen ondervinden wanneer ze hun verhaal onder woorden proberen te brengen en dringt erop aan dat het begrip “voordeel van de twijfel” ruim moet worden toegepast in het geval van een asielaanvraag van een minderjarige.*

*(...)”.*

Verzoeker betoogt voorts dat hij vreest om bij een terugkeer naar Afghanistan te worden vervolgd omwille van zijn verwestering, die door de taliban zal worden waargenomen. Verzoeker verwijst daarbij op algemene wijze naar een verslag van Nansen en geeft enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. Verder geeft hij aan:

*“Het onderzoek kan tonen dat verzoeker zich in een heel kwetsbare positie bevindt.*

*Hieronder wordt uitgelegd dat verzoeker een specifiek vervolgingsrisico loopt wegens zijn waargenomen verwestering.*

*De invloed van een verblijf van lange duur in het buitenland op de Afghaanse staatsburgers is heel belangrijk.*

*Van de ene kant is er een heel hoog risico bij hun terugkeer verplaatst te worden en van de andere kant is er een risico door de terugkeer zelf.”*

Verzoeker doet vervolgens een uiteenzetting, aan de hand van algemene landeninformatie, omtrent de daden van vervolging vanwege verschillende actoren (zoals de taliban en de eigen gemeenschap) waarvan hij meent slachtoffer te zullen worden omwille van zijn verblijf in Europa en omdat hij als verwesterd zou riskeren te worden beschouwd. Voorts koppelt verzoeker deze daden van vervolging aan de gronden van vervolging en stelt hij, aan de hand van onder meer algemene landeninformatie en rechtspraak, dat zij zouden kunnen worden gelinkt aan een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging. Verzoeker wijst daarna op een aantal arresten die in het verleden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) werden gevelde met betrekking tot deze problematiek. Volgens hem moet in casu dezelfde redenering worden toegepast als in de door hem aangehaalde arresten van de RvV. Omtrent zijn specifieke situatie, doet verzoeker daarbij gelden:

*“Dhr. M. (...) is sinds december 2021 in België.*

*Toen hij aankwam was hij pas 15 jaar oud.*

*Hij volgt ook lessen in België sinds maart 2022. Eerst op de Henri Maus Instituut en dan sinds november 2022 op het Sint-Ursuleinstituut in Namen.*

*In bijlage kunt u het verslag van het centrum “Les hirondelles” terugvinden.*

*De rapporten van december 2022 en april 2023 worden ook in bijlage toegevoegd.*

*Er wordt aangehaald dat het soms nog moeilijk is voor hem om zijn energie te kanaliseren, maar de leerkrachten zien wel dat hij kalmer wordt, dat hij zich verbetert.*

*Bijgevolg doet verzoeker zijn best om zich aan te passen, de lessen te volgen en zich te verbeteren in alle vakken.*

*Hij heeft zijn land op jonge leeftijd verlaten, waardoor zijn ontwikkeling en identiteit nu beïnvloed zijn door zijn leven in België.*

*Verweerster heeft zelfs niet de moeite gedaan om dhr. M. (...) te ondervragen over zijn leven in België, terwijl verzoeker zich hier volledig geïntegreerd voelt.*

*Gelet op het voorgaande is er geen twijfel dat verzoeker het risico loopt bij terugkeer schade aan zijn leven toe te brengen of onmenselijk en vernederende behandelingen te moeten ondergaan wegens zijn*

*werkelijke overtuigingen en/of degenen die hem zouden kunnen worden toegeschreven als gevolg van zijn verwestering."*

In ondergeschikte orde, vraagt verzoeker om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op grond van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker gaat daarbij vooreerst in op de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Daarbij geeft hij aan:

*"De regio van herkomst van verzoeker werd in twijfel gebracht door het CGVS, maar uit de stukken die verzoeker neergelegd heeft, nl. m.b.t. zijn functie als journalist en zijn klerenwinkel, bestaat er geen twijfel dat de laatste verblijfplaats van verzoeker te Nangahar is."*

Vervolgens wijst verzoeker op de door verweerder gehanteerde landeninformatie en betoogt hij:

*"De verzoekende partij is van mening dat de verwerende partij een gedeeltelijke of verkeerde lezing van de bovenstaande documenten heeft gedaan, alsook op de beschikbare informatie."*

Verzoeker doet verder een uitgebreid betoog, aan de hand van algemene landeninformatie, betreffende veiligheidssituatie in zijn land van herkomst. Eveneens wijst hij er daarbij op dat de RvV in een Franstalig arrest reeds oordeelde dat verzoeken om internationale bescherming van Afghanen *"met bijzondere voorzichtigheid"* moeten worden behandeld. Op grond hiervan concludeert verzoeker:

*"Gezien op de hierboven ontwikkelingen, lijkt het voorbarig te denken dat het veiligheidssituatie zich heeft gestabiliseerd in Afghanistan. Het gebrek van actuele en objectieve informatie zou ons voorzichtig moeten maken."*

*Uw Raad heeft trouwens in een recent arrest benadrukt dat er geen voldoende nauwkeurige en actuele informatie voorligt te oordelen dat de veiligheidssituatie in Afghanistan gestabiliseerd had :*

*(...)*

*Vandaar blijkt het dat de analyse van verwerende partij over de veiligheidssituatie in Afghanistan die volgens haar gestabiliseerd had, voorbarig en roekeloos in het licht van de informatie hierboven vermeld. Op dit ogenblik beschikken wij niet over voldoende nauwkeurige en actuele informatie om vast te stellen dat de veiligheidssituatie in Afghanistan gestabiliseerd is.*

*Daardoor, nodigen wij de verwerende partij uit om ofwel zijn standpunt te heroverwegen, ofwel zijn standpunt over de veiligheidssituatie in Afghanistan te herzien, ofwel een "Fact-Finding Mission" (hierna FFM) naar Afghanistan te ondernemen om zijn standpunt over de stabilisering van de veiligheidssituatie in Afghanistan te bevestigen of te ontkennen.*

*Ter herinnering, heeft de European Country of Origin Sponsorship (hierna ECS) een verslag geschreven in november 2010 waarin de passende richtlijnen worden gegeven voor het uitvoeren van een FFM :*

*(...)"*

Verzoeker gaat verder in op (algemene landeninformatie aangaande) de veiligheidssituatie in zijn specifieke regio van herkomst in de provincie Nangarhar in Afghanistan. Vervolgens geeft hij nogmaals aan:

*"In het licht van de hierboven ontwikkelingen, blijkt het duidelijk volgens ons dat de door verwerende partij verzamelde informatie onvoldoende zijn om vast te stellen dat de veiligheidssituatie in Afghanistan zich gestabiliseerd heeft en dat verzoeker daar veilig kan terugkeren."*

Verzoeker tracht verder aan te tonen dat de huidige precaire humanitaire en sociaaleconomische situatie in Afghanistan valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

In dit kader voert verzoeker vooreerst een uitgebreid betoog, aan de hand van algemene landeninformatie, omtrent de humanitaire omstandigheden, de hongersnood en de economische situatie in Afghanistan. Voorts tracht verzoeker aan te tonen, aan de hand van algemene informatie, dat de ernst van de huidige crisis in Afghanistan te verklaren valt door de verantwoordelijkheid van specifieke actoren. Verzoeker benadrukt verder dat zijn herkomst en deze van zijn familie niet wordt betwist en voert aan, aan de hand van informatie, dat de situatie in de provincie Nangarhar op meerdere vlakken problematisch is. Daarbij wijst hij op de situatie op het vlak van hongersnood, hygiëne en huisvesting. Eveneens gaat hij opnieuw in op de veiligheidssituatie. Hieromtrent geeft hij aan:

*"De conflicten gaan erdoor, wegens de aanwezigheid van Daesh in de streek."*

*Recente artikels vermelden dit:*

*(...)*

*De aanwezigheid van Daesh in de streek blijft sinds talrijke jaren voortduren. B. (...) legt heel duidelijk hun aanwezigheid in zijn streek, in het kader van zijn verhoor uit.*

*Zo, gezien deze elementen, bestaat er geen twijfel dat de streek waaruit verzoeker afkomstig is, heel sterk aan een humanitaire crisis lijdt.*

*In het kader van haar beslissing, onderzoekt tegenpartij de humanitaire situatie van B. (...) in geval van een terugkeer naar zijn streek helemaal niet, en verzwijgt helemaal de hierboven aangehaalde elementen, die nochtans heel relevant zijn (zowel persoonlijk als met de provincie gebonden).*

*Hier opnieuw is deze houding niet denkbaar gezien de ouderdom van B. (...) en de rechtspraak van de rechtsmacht alhier wat het examen van de situatie in Afghanistan betreft."*

Verzoeker voert vervolgens aan dat de humanitaire crisis in Afghanistan leidt tot een schending van artikel 3 van het EVRM. Hij wijst op rechtspraak van het EHRM en rechtsleer.

Daarna betoogt verzoeker dat de subsidiaire bescherming kan worden verleend in situaties van economische crisis/hongersnood. Verzoeker wijst op rechtsleer en rechtspraak van het HvJ en het EHRM, geeft nog enkele algemene, theoretische beschouwingen en stelt:

*"De humanitaire crisis die Afghanistan thans kenmerkt, de hongersnood die het leven van een groot deel van de bevolking bedreigt, is duidelijk het gevolg van het optreden van actoren. De machtsovername door de Taliban en hun huidige beleid, in combinatie met corruptie en eerdere conflicten, hebben ertoe geleid dat het land uiterst kwetsbaar is wat betreft de zelfvoorziening op voedselgebied.*

*In strijd met de "New Policy for the Examination of Applications for International Protection from Afghanistan" van het CGVS wordt aan Afghanen die niet in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus, subsidiaire bescherming verleend wegens het risico van onmenselijke of vernederende behandeling in verband met de humanitaire crisis en de hongersnood in hun land."*

Verzoeker concludeert:

*"De verschillende hierboven opgesomde factoren, die risicofactoren vormen die cumulatief moeten worden geanalyseerd, moeten tot gevolg hebben dat het verzoek van de asielzoeker ontvankelijk en gegrond is.*

*Wat de cumulatieve gronden betreft, benadrukt de UNCHR dat (...)*

*Zo zijn zijn minderjarigheid, de deelname aan een betoging waardoor hij uiteindelijk het slachtoffer is geweest van geweld, het feit dat zijn vader vroeger commando was, zijn vroegtijdig vertrek uit Afghanistan, zijn leven in België en zijn afkomst uit de regio NANGARHAR factoren die zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan rechtvaardigen overeenkomstig het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, of die op zijn minst de verlening van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van dezelfde wet rechtvaardigen."*

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

*"- De bestreden beslissing te hervormen;*

*- Op die manier onmiddellijk de vluchtelingenstatus overeenkomstig het Verdrag van Genève toe te kennen;*

*- In uiterste ondergeschikte orde, de bestreden beslissing nietig te verklaren en de zaak voor verder onderzoek terug te verwijzen naar het Bureau van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen."*

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in dit verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie een verslag van een ouderbijeenkomst (bijlage 3), een schoolrapport (bijlage 4), een sportcertificaat (bijlage 5) en een schoolattest (bijlage 6) bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt op 18 december 2023 door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 13).

Het betreft vooreerst een aantal stukken waarmee hij zijn integratie in België wenst aan te tonen. Meer bepaald gaat het daarbij om enkele foto's van verzoeker en zijn vrienden, onder meer op de bokscub, in België en een foto van verzoeker en diens vriendin. Daarnaast gaat het om een aantal stukken inzake verzoekers scholing in België. Tevens gaat het om een schrijven van een logopediste. Al deze stukken tonen volgens verzoeker aan dat hij goed geïntegreerd is in België. Eveneens blijkt hieruit volgens verzoeker dat hij een gevoeligheid heeft waardoor een leven in Afghanistan ondenkbaar is.

Verzoeker legt verder een aantal foto's neer aan de hand waarvan hij wenst aan te tonen dat zijn vader kort na het instellen van het onderhavige beroep werd gedood door de taliban. Om dit aan te tonen, legt verzoeker eveneens een brief neer van enkele maliks of dorpsleiders die bevestigen dat verzoekers vader daadwerkelijk voor de overheid werkte en in deze context en omdat hij verzoeker niet uitleverde werd gedood door de taliban.

3.2. Verweerder legt op 14 december 2023 door middel van een aanvullende nota een bundel algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

#### 4. Beoordeling van de zaak

4.1. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat, in zoverre verzoeker in het voorliggende verzoekschrift betoogt dat zijn regio van herkomst door verweerder in twijfel zou worden getrokken *“maar uit de stukken die verzoeker neergelegd heeft, nl. m.b.t. zijn functie als journalist en zijn klerenwinkel, bestaat er geen twijfel dat de laatste verblijfplaats van verzoeker te Nangahar is”* en waar verzoeker elders in zijn verzoekschrift aangeeft dat hij B. zou heten en wijst op zijn ouderdom, de betreffende passages gelet op de inhoud van de stukken van het administratief dossier en de inhoud van de bestreden beslissing geen betrekking hebben op verzoeker en het onderhavige dossier maar in het voorliggende verzoekschrift blijken te zijn opgenomen door middel van onzorgvuldig kopieer- en plakwerk vanwege verzoekers advocaat. Derhalve worden deze passages, zoals opgenomen in het verzoekschrift, in hetgeen volgt verder buiten beschouwing gelaten.

4.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist voorts dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Artikel 14, derde lid, d) van het IVBPR stipuleert dat bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolgung eenieder, in volle gelijkheid, het recht heeft om *“in zijn tegenwoordigheid te worden berecht, zichzelf te verdedigen of de bijstand te hebben van een raadsman naar eigen keuze; ingeval hij geen rechtsbijstand heeft, van het recht daarop in kennis te worden gesteld; rechtsbijstand toegewezen te krijgen, indien het belang van de rechtspraak dit eist, en zonder dat daarvoor betaling van hem kan worden verlangd, indien hij niet over voldoende middelen beschikt”*. Verzoeker toont in het geheel niet aan dat en op welke wijze voormelde bepaling *in casu* en door verweerder zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van deze bepaling door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

Verzoeker toont *in concreto* verder op generlei wijze aan dat en op welke wijze artikel 12 van het IVRK, dat het recht waarborgt van het kind om zijn of haar mening te vormen om te uiten, dat bepaalt dat aan deze mening passend belang wordt gehecht in overeenstemming met zijn of haar leeftijd en rijpheid en dat daartoe stipuleert dat het kind hiertoe met name in de gelegenheid gesteld wordt om *“te worden gehoord in iedere gerechtelijke en bestuurlijke procedure die het kind betreft, hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenkomst van een vertegenwoordiger of een daarvoor geschikte instelling, op een wijze die verenigbaar is met de procedureregels van het nationale recht”*, *in casu* en door verweerder zou zijn geschonden. Bijgevolg beroept verzoeker zich ook niet op dienstige wijze op de schending van voormeld artikel. Dit geldt nog des te meer nu uit de stukken zoals opgenomen in het dossier blijkt dat verzoeker verklaringen kon afleggen in de fiche MENA, dat verzoeker kon aangeven of er in zijn hoofd al dan niet bijzondere procedurele noden bestaan, dat verzoeker verklaringen kon afleggen en een vragenlijst kon invullen bij de DVZ, dat verzoeker de nodige stukken en documenten kon neerleggen en dat verzoeker werd gehoord gedurende een persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd daarbij bijgestaan door zowel een voogd als een advocaat. Dat verzoeker niet in staat zou zijn gesteld om zijn mening op een passende wijze te kennen te geven, kan aldus hoegenaamd niet worden aangenomen.

4.3. Verzoeker voert in het voorliggende verzoekschrift voorts een betoog omtrent het belang van het kind. Hij wijst in dit kader onder meer op artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de EU en rechtspraak van het EHRM.

Hoewel het hoger belang van het kind blijkt de door verzoeker aangehaalde bepaling en rechtspraak en krachtens onder meer artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, kan een loutere verwijzing naar dit hoger belang echter niet volstaan om in hoofd van verzoeker het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en/of 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan namelijk geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève



van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het voorgaande neemt uiteraard niet weg dat met verzoekers leeftijd en met de eventuele aan deze leeftijd verbonden risico's in hoofde van verzoeker bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst in hetgeen volgt en bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming terdege rekening wordt gehouden.

4.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zinnig heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.5. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat aan de in hoofde van verzoeker vastgestelde bijzondere procedurele noden als niet-begeleide minderjarige op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

*“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

*Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, zoals aangegeven in de attesten die je neerlegde, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich er in dit kader immers toe in zijn verzoekschrift enkele algemeenheden op te nemen. Zo wijst hij er op eenvoudige en algemene wijze op dat het feit dat hij minderjarig is extra verplichtingen met zich brengt, geeft hij simpelweg aan dat er rekening moet worden gehouden met zijn leeftijd ten tijde van de gebeurtenissen en met zijn kwetsbaarheid en wijst hij op en citeert hij uit enkele bepalingen, uit rechtspraak en uit rechtsleer. Nergens spitst verzoeker dit alles *in concreto* toe op het onderhavige dossier en/of de inhoud van de bestreden beslissing. Verzoeker, die ten tijde van de aangevoerde feiten vijftien jaar was en die op heden bijna volwassen is, kan met het uiten van dergelijke algemeenheden geenszins volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat, waar of waarom verweerder onvoldoende rekening zou hebben gehouden met zijn leeftijd bij de beoordeling van zijn verklaringen en zijn verzoek om internationale bescherming. Evenmin kan hij hiermee volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat, waar of op welke wijze zulks van invloed zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en/of de inhoud van de bestreden motivering en beslissing.

Dient in dit kader bovendien te worden opgemerkt dat, dit in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, het geenszins onredelijk is om van een verzoeker om internationale bescherming te verwachten dat deze, ook indien deze een jeugdige leeftijd heeft, bij machte is om alle elementen ter

ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op voldoende correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze weer te geven en dat hij daarbij voldoende spontane, doorleefde, gedetailleerde, nauwkeurige, duidelijke, consistente en coherente verklaringen kan afleggen en de nodige pogingen onderneemt teneinde zich nader te informeren met betrekking tot de belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt en met betrekking tot zijn asielmotieven, zeker indien deze gebeurtenissen en deze motieven de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. In die zin is het niet ernstig van verzoeker om, middels een eenvoudige verwijzing naar zijn leeftijd en de hieraan verbonden kwetsbaarheid, voor te houden dat van hem over de problemen die de kern uitmaken van zijn asielrelaas en over de motieven ten grondslag van zijn verzoek om internationale bescherming geen gedegen verklaringen zouden mogen worden verwacht. De door verzoeker aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid, van determinerende invloed waren op zijn verdere leven en ten grondslag zouden liggen van het voorliggende verzoek om internationale bescherming, ook wanneer rekening gehouden wordt met zijn leeftijd van vijftien jaar ten tijde van de feiten, redelijkerwijze geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift en verzoekers interesse weg te dragen. Derhalve mochten en mogen van verzoeker inzake de door hem aangevoerde gebeurtenissen en asielmotieven wel degelijk gedegen verklaringen worden verwacht.

Verzoeker toont gelet op het voorgaande geheel niet aan en maakt niet aannemelijk dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet *in concreto* hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

4.6. Dient, waar verzoeker in het voorliggende verzoekschrift middels een verwijzing naar een arrest dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in maart 2022 velde laat uitschijnen dat er ook heden ten dage nog onvoldoende actuele, accurate, volledige en betrouwbare informatie zou voorliggen die toelaat om te komen tot een beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, verder te worden opgemerkt dat de Raad *in casu* een actuele beoordeling dient te maken van verzoekers voorgehouden nood aan internationale bescherming. Verzoekers verzoek wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door verzoeker zelf. Bovendien betreft het de beoordeling van de situatie in het land van herkomst van verzoeker zoals deze bestaat op het ogenblik van het vellen van het onderhavige arrest. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt namelijk in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Dient te worden vastgesteld dat er *in casu* een veelheid aan voldoende recente, uitgebreide en gedetailleerde landenrapporten, informatie en bijdragen beschikbaar is en door partijen wordt aangeleverd, die afkomstig is van een breed scala aan bronnen. In tegenstelling met wat verzoeker in het voorliggende verzoekschrift tracht te laten uitschijnen, is de Raad dan ook van oordeel dat er te dezen en op heden wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorligt, die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in verzoekers land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent verzoekers voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.7. In zoverre verzoeker verwijst naar de algemene, precaire sociaaleconomische en humanitaire situatie in Afghanistan, dient verder te worden opgemerkt dat, zoals uitgebreid en op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing en zoals verweerder ook op uitvoerige, pertinente en terechte wijze uiteenzet in diens aanvullende nota, de precaire sociaaleconomische situatie in Afghanistan te dezen geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming. Dient in dit kader immers te worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: “*Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt*”. De sociaal-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan dienen als een gevaar beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: “*a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.*” Uit voormelde overweging 35 en

voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van derden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet kan er, zoals dit eveneens blijkt uit een lezing van het arrest *M'Bodj* van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt.35) en zoals dit zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing en in verweerders aanvullende nota tevens als standpunt wordt ingenomen in de *EUAA Country Guidance* van januari 2023, aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond (zie ook: RvS 20 oktober 2014, beschikking nr. 10.864). In dit kader wordt er in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd en voert verweerder in diens aanvullende nota met recht aan dat uit de beschikbare landeninformatie kan worden afgeleid dat de huidige humanitaire en sociaaleconomische omstandigheden in Afghanistan toe te schrijven zijn aan een combinatie van een veelheid aan factoren en dat hieruit niet blijkt dat de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan louter of overwegend zou worden veroorzaakt door gedragingen of nalatigheid, laat staan door gedragingen of nalatigheid van opzettelijke en intentionele aard, van de taliban of enige andere actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Ook blijkt, mede gelet op de hieronder gedane vaststellingen inzake verzoekers voorgehouden asielmotieven, (gepercipieerde) verwesterde profiel en verblijf in het buitenland, uit niets dat verzoeker in de voormelde context op specifieke en persoonlijke wijze zou (riskeren te) worden geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling.

4.8. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

4.9. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen ernstig wordt ondergraven doordat hij meermaals tegenstrijdige en incoherente verklaringen aflegde over (de leeftijd en de namen van) zijn meest naaste familieleden. Blijkens zijn verklaringen in de fiche MENA, zouden zijn tweelingbroers F. en A. namelijk zijn oudste broers zijn en 12 jaar oud zijn. Zijn andere broer wiens voornaam met een F. begint, was blijkens zijn verklaringen in de fiche MENA op dat ogenblik slechts 10 jaar. Bij de DVZ beweerde verzoeker zes maanden later echter dat deze laatste broer zijn oudste broer was en 13 jaar oud was. Bovendien gaf hij nu aan dat zijn tweelingbroers F. en A. op dat ogenblik slechts 10 jaar oud waren. Daarenboven gaf verzoeker in de fiche MENA aan dat zijn zussen Z., F. en S. heetten. Bij de DVZ dichtte hij aan twee van deze drie zussen echter een andere naam toe. Van deze twee zussen kon hij bovendien in het geheel niet preciseren hoe oud zij zouden zijn. Daarenboven maakte verzoeker bij de DVZ in vergelijking met zijn verklaringen in de fiche MENA nog melding van een extra broer of zus, die H. heette (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.17; fiche MENA).

De algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt eveneens ondermijnd doordat hij geen overtuigende verklaringen aflegde over zijn reisweg naar België. Zo kon hij ondanks dat zijn reis zou zijn geregeld door zijn vader en zijn oom niet preciseren hoeveel zijn reis zou hebben gekost. Ook wist hij niet wie de smokkelaar was. Verder kon hij geheel niet preciseren hoelang hij ongeveer zou hebben verbleven in de verschillende landen waardoor hij reisde (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.32-33; fiche MENA).

Verzoeker stelt zijn land en regio van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land en deze regio omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van de taliban. Deze problemen en vrees zouden zijn voortgesprongen uit de voormalige werkzaamheden van zijn vader bij het Afghaanse leger en uit zijn eigen deelname aan een betoging tegen de taliban kort na de machtswissel in Afghanistan.

Met betrekking tot de voorgehouden voormalige werkzaamheden van zijn vader bij het Afghaanse leger, dient vooreerst echter te worden vastgesteld dat verzoeker hierover uiterst vage verklaringen aflegde. Zo kon verzoeker in het geheel niet aangeven sedert wanneer zijn vader deze werkzaamheden zou hebben uitgeoefend, hoelang zijn vader deze werkzaamheden zou hebben uitgeoefend, hoe zijn vader deze werkzaamheden zou zijn begonnen en welk beroep zijn vader daarvoor uitoefende (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (npo), p.12). Ook kon verzoeker niet aangeven of zijn vader gedurende deze werkzaamheden ooit elders werkte dan in Kabul (*ibid.*, p.13). Verder wordt in dit kader in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

*“Jij stelt dat jouw vader werkzaam was voor het Afghaanse leger, maar slaagt er niet in om zijn profiel aannemelijk te maken. Zo is jouw kennis over de werkzaamheden van jouw vader bij het leger bijzonder vaag en ontoereikend. Gevraagd om alles te vertellen wat je weet over het beroep van jouw vader, antwoord je kortweg dat hij werkte bij ‘Kandag 1’, ‘corps Selab’ (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 06.04.2023 (verder CGVS), p. 10). Gevraagd wat je nog weet, antwoord je dat dat is wat je weet (*ibid.*). Gevraagd of je nog andere informatie hebt over het werk van jouw vader, antwoord je dat hij bij de commando’s werkte, maar je geen andere informatie hebt (*ibid.*). Gevraagd wat de job van jouw vader inhield, antwoord je dat je niet kan uitsluiten dat jouw vader naar buiten ging met collega’s en vrienden, maar hij vooral in de keuken werkte om maaltijden te bereiden (*ibid.*). Opgemerkt dat jouw vader dan eerder kok dan commando was, antwoord je dat hij wel commando was en meeging met andere collega’s, maar zijn voornaamste taak de distributie van maaltijden en fruit was (*ibid.*). Gevraagd wat je bedoelt met ‘meegaan met collega’s’, antwoord je dat hij naar opdrachten en uitstappen ging met collega’s (*ibid.*). Gevraagd wat voor opdrachten of uitstappen dat waren, antwoord je dat hij gewoon op uitstap ging met vrienden om te sporten en hij er niet veel over vertelde (*ibid.*). Gevraagd welke opdrachten dat waren, antwoord je er niet van op de hoogte te zijn (*ibid.*). Opgemerkt dat jouw vader dus maaltijden en fruit bereidde en ging sporten met vrienden, en gevraagd wat je nog weet over de taken en activiteiten van jouw vader, antwoord je dat je verder niets weet (*ibid.*). Gevraagd of jouw vader heeft deelgenomen aan gevechten, antwoord je daar niets over te weten (CGVS, p. 11).*

*Van jou, een minderjarige, kan niet worden verwacht dat jij alle details van jouw vaders activiteiten kan weergeven, toch kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat jij over meer gedetailleerde kennis beschikt in dit verband aangezien jij jarenlang thuis hebt gewoond tussen andere familieleden, jouw vader meermaals per jaar huiswaarts keerde, jij nog in contact staat met jouw vader (CGVS, p. 17) en stelt voor jouw leven te vrezen omwille van onder meer deze activiteiten. Dat jij de antwoorden op deze basisvragen dan ook steevast schuldig moet blijven, doet ernstige vragen rijzen over jouw verklaringen dat jouw vader werkzaam was voor het nationale leger. De vaststelling dat jij amper kan uitweiden over zijn werkzaamheden, leidt er dan ook toe dat er heel wat vragen kunnen worden gesteld bij de geloofwaardigheid van jouw asielmotieven.”*

Verzoeker slaagt er geenszins in om deze motieven te ontkrachten. Waar hij tracht te laten uitschijnen dat het werk van zijn vader niet de reden zou hebben gevormd waarom hij zijn land van herkomst verliet, dient immers te worden vastgesteld dat verzoeker zijn eigen problemen eerder wel degelijk linkte aan de voormalige werkzaamheden van zijn vader. Verzoeker gaf eerder immers aan dat de taliban nadat hij deelnam aan een betoging en door de taliban werd gearresteerd en mishandeld expliciet te kennen gaven dat zij zowel verzoeker als diens vader moesten hebben en daarbij uitdrukkelijk verwezen naar de voormalige werkzaamheden van zijn vader bij het Afghaanse leger (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.7.). Bovendien voert verzoeker elders in het verzoekschrift uitgebreid aan dat hij omwille van de voormalige werkzaamheden van zijn vader zou riskeren te worden geviséerd en vervolgd in zijn land van herkomst. Bijgevolg mochten van verzoeker wel degelijk (veel) meer gedegen verklaringen worden verwacht over de beweerdde voormalige beroepsactiviteiten van zijn vader. Verzoeker had zich hierover in België namelijk eenvoudigweg kunnen informeren doorheen de contacten die hij nog had met zijn vader. Redelijkerwijze kon daarenboven worden verwacht dat hij dit zou hebben gedaan en dat zijn vader hem zulke informatie zou hebben verschaft. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst en omtrent de cruciale elementen in zijn asielaanspraak. Dat verzoeker kennelijk naliet om dit voorafgaand aan zijn persoonlijk onderhoud te doen, al was het maar om zijn onderhavige verzoek om internationale bescherming te kunnen staven aan de hand van de nodige achtergrondinformatie inzake het beroep van zijn vader, getuigt van een verregaand gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging. Het voorgaande klemmt nog des te meer nu verzoeker ook in het kader van zijn voorliggende verzoekschrift en de onderhavige beroepsprocedure niet de minste bijkomende informatie inzake het beweerdde beroepsverleden van zijn vader verstrekt.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

*“Daarnaast schieten ook jouw verklaringen over het alibi dat jouw familie voor jouw vader verschaftte tekort. Gevraagd of jij met jouw vrienden mocht praten over het werk van jouw vader, antwoord je naast de vraag dat jij met niemand hebt gesproken over het werk van jouw vader (CGVS, p. 15). Nogmaals gevraagd of jij met jouw vrienden mocht praten over het werk van jouw vader, antwoord je dat je niet wist of je daarover mocht praten of niet en niemand jou iets heeft gevraagd over het werk van jouw vader (ibid.). Gevraagd of jouw ouders jou vertelden wat je moest antwoorden als iemand in het dorp vroeg naar het werk van jouw vader, antwoord je dat je nog te jong was om te beseffen wat je wel of niet mocht zeggen en je waarschijnlijk de waarheid zou verteld hebben – dat jouw vader commando was – als iemand zou gevraagd hebben naar de job van jouw vader (ibid.). Het is vreemd te noemen dat jouw ouders hun kinderen – en zeker jij als hun oudste zoon – niet beter zouden voorbereiden mochten er lastige vragen komen van dorpelingen of Taliban over het beroep van jouw vader.”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Dat het vroeger niet echt een probleem zou zijn geweest om vrijuit over werkzaamheden bij het Afghaanse leger te praten, wordt door verzoeker namelijk op generlei wijze gestaafd of onderbouwd. Bovendien kan dit bezwaarlijk ernstig worden genomen. De taliban hadden ook voor de machtsovername immers reeds een sterke aanwezigheid in verzoekers land en regio van herkomst en vochten er tegen de overheid. Dit blijkt duidelijk uit verzoekers eigen verklaringen, waarin hij aangaf dat de taliban ook voorheen reeds aanwezig waren in zijn gehele district, de ruime omgeving en zijn land van herkomst en waarin hij melding maakte van gevechten tussen de taliban en de overheid in nabijgelegen plaatsen in zijn regio van herkomst (administratief dossier, npo, p.7-8). Dat verzoekers ouders niet omzichtiger zouden zijn omgesprongen met informatie over de vermeende voormalige werkzaamheden van verzoekers vader en hun kinderen niet zouden hebben voorbereid op hetgeen zij dienden te antwoorden mochten er lastige vragen komen van dorpelingen of de taliban, is dan ook niet geloofwaardig.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

*“Verder haal jij aan dat jouw vader ondergedoken leeft sinds de machtsovername door de Taliban. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan jouw verklaringen hierover. Je verklaart dat jouw vader in Jalalabad werkt als nachtwaker en hij daar ook overdag verblijft om uit het zicht te blijven van de Taliban (CGVS, p. 13), maar verder is jouw kennis hierover zeer vaag en ontoereikend. Gevraagd wat je nog weet over de huidige job van jouw vader, antwoord je dat je er niets anders over weet (ibid.). Opgemerkt dat jouw vader bewaker is en gevraagd wat hij precies bewaakt, antwoord je het niet te weten (ibid.). Gevraagd hoe jouw vader aan die job is gekomen, antwoord je geen informatie te hebben (ibid.). Gevraagd wie de werkgever is van jouw vader, antwoord je geen idee te hebben (ibid.). Gevraagd of jouw vader in Jalalabad-stad werkt of de regio van Jalalabad, antwoord je dat jouw vader de locatie van zijn werk niet vertelt uit angst voor de Taliban (CGVS, p. 17). Voorgaande toont aan dat jij geen enkel (begin van) bewijs levert dat jouw vader momenteel in Jalalabad leeft en werkt. Ook dient opgemerkt dat jij op de DVZ verklaarde dat jouw vader samen met de rest van jouw gezin bij jouw oom in Dawano verbleef (verklaring DVZ, punt 15a).”*

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Integendeel erkent hij dat hij geen specifieke informatie had over de nieuwe job van zijn vader. Nochtans mocht zulke informatie, zo zijn vader in het verleden daadwerkelijk voor het Afghaanse leger had gewerkt, zo zijn vader net als hem werd gevisieerd door de taliban en zo zijn vader daarom werkelijk ondergedoken leefde en verborgen beroepsactiviteiten uitoefende in Jalalabad, wel degelijk van verzoeker worden verwacht.

De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de beweerdde voormalige beroepsactiviteiten van verzoekers vader bij het Afghaanse leger, aan de problemen met en vrees ten aanzien van de taliban die verzoekers vader ingevolge hiervan zou dienen te koesteren en aan de vermeende huidige situatie en verblijfplaats van verzoekers vader.

Derhalve is verzoekers betoog over en verwijzing naar algemene landeninformatie over de situatie en het risico voor (familieleden van) personen die werkten voor de vroegere Afghaanse autoriteiten *in casu* verder niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op de persoon van verzoeker of diens vader. Verzoeker kan met zijn verwijzing naar zulke louter algemene informatie geenszins volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op de hoger gedane vaststellingen, manifest in gebreke.

Dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de vermeende voormalige werkzaamheden en de beweerdde problemen, vrees, situatie en verblijfplaats van zijn vader, doet eveneens kennelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn eigen voorgehouden problemen. Niet alleen blijkt hieruit dat

verzoeker er klaarblijkelijk niet voor terugschrikt om leugenachtige verklaringen af te leggen, doch tevens linkte verzoeker zijn voorgehouden eigen problemen, zoals reeds hoger bleek, zelf uitdrukkelijk aan de voormelde elementen. Hij beweerde immers dat de taliban wanneer zij hem aanpakten expliciet te kennen gaven dat zij zowel verzoeker als diens vader wilden viseren en daarbij verwezen naar het voormalige werk van zijn vader bij het Afghaanse leger.

Met betrekking tot verzoekers voorgehouden persoonlijke problemen met de taliban, wordt in de bestreden beslissing bovendien op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

*“Ook wat betreft jouw eigen problemen, overtuigen jouw verklaringen niet.*

*Zo maak jij jouw deelname aan een betoging tegen de Taliban niet aannemelijk. Gevraagd naar de situatie in jouw gezin net na de machtsovername door de Taliban, antwoord je dat jouw vader net zijn werk had verloren, hij zonder inkomen zat en verdrietig was, en jij naar buiten ging om te spelen, maar jij geen toestemming vroeg om deel te nemen aan de betoging (CGVS, p. 23 en 25). Het is merkwaardig te noemen dat jouw ouders jou zouden toelaten om buiten te gaan spelen, terwijl jouw vader als ex-commando werkloos en verdrietig thuis zat, en de Taliban zeer zichtbaar en gewapend in het straatbeeld aanwezig waren. Er kan immers verwacht worden dat jouw vader zijn familie zou willen beschermen in deze onzekere situatie. Gevraagd waarom jij buiten ging spelen als de Taliban net de macht hadden genomen, antwoord je dat jij te jong was om te beseffen wat er aan het gebeuren was (ibid.).”*

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Waar hij wijst op de werkloze en depressieve toestand van zijn vader dient, nog daargelaten dat zijn verklaringen dienaangaande gelet op de hoger gedane vaststellingen geloofwaardigheid ontberen, te worden opgemerkt dat deze toestand niet kan verklaren waarom zijn vader, of minstens zijn andere gezinsleden, hem niet zou(den) hebben tegengehouden wanneer hij, dit dermate kort na de machtsovername door de taliban en te midden van de onzekerheid en de zichtbaar aanwezige, gewapende talibanstrijders, buiten ging spelen. Dat verzoeker te jong zou zijn geweest om te beseffen wat er aan het gebeuren was, ontbeert in dit kader eveneens iedere ernst. Verzoeker was op dat moment namelijk reeds 15 jaar.

Verder wordt in de bestreden beslissing in dit kader met recht gemotiveerd:

*“Jouw verklaringen dat jij te jong was om goed te beseffen wat er gaande was stroken ook helemaal niet met jouw beslissing om deel te nemen aan een betoging tegen de Taliban. Gevraagd wie die betoging leidde, antwoord je dat jij jouw vriend P. (...) ontwaarde in de massa en jullie samen voorop stapten met de Afghaanse vlag in jullie hand (CGVS, p. 24). Gevraagd waarom je vooraan de massa liep, antwoord je dat je dat uit emotie en liefde voor jouw land deed en jullie jullie vlag wilden verdedigen (ibid.), hetgeen wederom niet strookt met jouw verklaringen dat jij te jong was om te beseffen wat er allemaal gaande was tijdens die periode. Eerder tijdens het onderhoud had jij ook verklaard dat jouw familie geen duidelijke mening formuleerde over de Taliban vóór de machtsovername en jij zelf geen goede kennis had over de Taliban vóór jouw problemen (CGVS, p. 8). Het is dan ook des te vreemder dat jij reeds enkele dagen na die machtsovername zou besluiten om deel te nemen aan een betoging. Hiermee geconfronteerd en gevraagd waarom je dan deelnam aan die betoging, antwoord je dat jouw vader eerder ook al liefde voor zijn land had gewerkt, jij hetzelfde wilde doen, jij op dat moment ‘het gevoel’ had dat je iets moest ondernemen en je ook vrienden zag die zorgden voor motivatie om mee te stappen in de betoging (CGVS, p. 24).”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar hij wijst op de stukken inzake zijn gedrag in België en benadrukt dat hieruit blijkt dat hij soms heel fel reageert, nerveus en koppig handelt en problemen heeft met autoriteit, dient te worden opgemerkt dat verzoeker bezwaarlijk kan voorhouden dat zijn huidige situatie in België en de eventuele aan zijn gedragingen gekoppelde gevolgen alhier vergelijkbaar zouden zijn met de situatie en de mogelijke gevolgen in zijn land en regio van herkomst onmiddellijk na de machtsovername door de taliban. Uit verzoekers voormelde gezegden blijkt voorts duidelijk dat verzoeker voor de machtsovername en voor zijn vermeende problemen geen interesse betoonde in, geen goede kennis had van en geen uitgesproken mening had over de taliban. Dat hij desalniettemin zou hebben besloten om vlak na de machtsovername door de taliban en ondanks dat de taliban zichtbaar en gewapend aanwezig waren in het straatbeeld plots en spontaan deel te nemen aan en zelfs mee de leiding te nemen over een betoging tegen de taliban, is wel degelijk manifest ongeloofwaardig.

Ook is het niet aannemelijk dat verzoeker daarbij niet eens zou hebben stilgestaan bij de mogelijke risico's die zijn gedrag met zich bracht. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

*“Voorts lijkt je jouw besef over het risico van deelname aan die betoging sterk te minimaliseren. Gevraagd of jij het niet gevaarlijk vond om deel te nemen aan die betoging aangezien de Taliban net de macht hadden genomen en gewapend rondliepen in jouw dorp, antwoord je dat je toen niet besepte dat het uit de hand zou lopen, jouw vriend gedood zou worden en het een probleem zou worden voor jouw vader en*

jezelf (CGVS, p. 24). Gevraagd hoe jij dacht dat de betoging zou eindigen, antwoord je dat jullie dachten jullie vlag te kunnen behouden (CGVS, p. 24 en 25). Gevraagd hoe jij dacht dat de Taliban zouden reageren op de betoging, antwoord je dat je niet dacht dat ze mensen zouden beginnen te doden en je eerder al verklaarde dat jij voor de machtsovername niet precies wist hoe wreed en genadeloos de Taliban precies waren (CGVS, p. 25). Hoewel jij eerder inderdaad verklaarde dat jij geen duidelijke mening had over de Taliban vóór de machtsovername, heb je op andere momenten tijdens het onderhoud ook duidelijk gemaakt dat het algemeen geweten was dat de Taliban mensen vermoordden (CGVS, p. 21), reden waarom jullie de vlag van Afghanistan wilden beschermen.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar hij wijst op algemene informatie waaruit blijkt dat er indertijd betogingen plaatsvonden en daaruit afleidt dat er blijkbaar veel mensen niet zouden hebben stilgestaan bij een mogelijke escalatie en mogelijk geweld naar aanleiding van deze betogingen, dient te worden opgemerkt dat uit het loutere gegeven dat er betogingen plaatsvonden niet kan worden afgeleid dat de deelnemers aan deze betogingen niet zouden hebben beseft dat zij slachtoffer konden worden van geweld vanwege de taliban. Dat verzoeker (net als andere deelnemers) niet zou hebben beseft dat de betoging waaraan hij deelnam mogelijk uit de hand kon lopen en dat de taliban hierop mogelijk met geweld zouden reageren en dat verzoeker dacht dat zij de vlaggen van de taliban eenvoudigweg konden neerhalen en hun eigen vlag konden behouden, is, gelet op de reputatie van de taliban en de door verzoeker geschetste context, waarbij verzoeker duidelijk wist dat de taliban mensen vermoordden en geweld niet schuwden, dan ook wel degelijk ongeloofwaardig.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gesteld:

*“Ten slotte is het zeer merkwaardig te noemen dat de Taliban jouw oom en jou zomaar zouden laten gaan nadat ze jullie stonden op te wachten en expliciet verklaarden de hele familie te willen doden. Je verklaart dat de Taliban actief op zoek waren naar jou en ze zowel langsgingen bij jouw moeder om naar jou te vragen als de wacht hielden nabij het huis van jouw oom om jou te zoeken (CGVS, p. 26). Voorts verklaar je dat de Taliban aan jouw oom zeiden dat ze de hele familie zouden vermoorden omwille van jouw deelname aan de betoging en het werk van jouw vader, maar jouw oom hen kon overtuigen om jullie te laten passeren (CGVS, p. 18). Gevraagd waarom de Taliban jouw oom en jezelf zomaar zouden laten passeren terwijl ze tegelijk aangaven dat ze de hele familie zouden doden, antwoord je dat jouw oom echt moeten smeken heeft om jullie door te laten en hij beloofde dat hij jouw vader en jezelf de volgende dag persoonlijk zou afleveren bij de Taliban (CGVS, p. 26 en 27). Het is weinig geloofwaardig dat de Taliban jouw oom op zijn woord zouden geloven en er kan redelijkerwijze verwachten worden dat ze jullie meteen zouden doden of op zijn minst arresteren als zij effectief van plan waren de hele familie te vermoorden.”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Hij geeft immers aan dat hij zelf ook niet kan verklaren waarom de taliban op deze bizarre wijze zouden hebben gehandeld. De Raad treedt verweerder in de voormelde motieven bij en is van oordeel dat het manifest ongeloofwaardig is dat de taliban, zo deze werkelijk zowel verzoeker als diens vader en zelfs hun gehele familie wilden doden, verzoeker, ondanks dat zij voorheen actief naar hem op zoek waren, samen met zijn oom eenvoudigweg zouden laten gaan louter op basis van de belofte van verzoekers oom dat deze verzoeker en diens vader de volgende dag zou aangeven.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker ten berde gebrachte asielrelaas en aan de concrete problemen met en vrees ten aanzien van de taliban die verzoeker op grond van dit relaas formuleert.

De door verzoeker neergelegde stukken en documenten, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, zijn geenszins van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Inzake deze stukken en documenten wordt in de bestreden beslissing immers geheel terecht gemotiveerd: *“De door jou voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beslissing.*

*Betreffende de door jou voorgelegde foto's dient te worden opgemerkt dat aan privéfoto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.*

*Jouw taskara is dan weer slechts een indicatie van jouw identiteit en nationaliteit, dewelke in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken.*

*De certificaten en bankkaart van jouw vader zijn onvoldoende om aan te tonen dat hij gediend zou hebben bij het Afghaanse leger. Documenten kunnen jouw verklaringen pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie. Bovendien zijn de documenten slechts kopieën van slechte kwaliteit waardoor niet met zekerheid aangetoond kan worden of het een kopie van een authentiek stuk betreft. Of jouw vader al dan niet de persoon op de foto van de bankkaart is of de geadresseerde van de certificaten kan ook niet met zekerheid bevestigd worden. Uit*

*informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (Administratief dossier - Blauwe map, stuk 1). Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde."*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. De vaststellingen inzake de door hem neergelegde kopieën van zijn taskara en foto's, laat hij volledig onverlet.

Waar verzoeker inzake de documenten die hij ter staving van de beweerde tewerkstelling van zijn vader neerlegde beweert dat het voor Afghaanse gezinnen moeilijk zou zijn om originele documenten op te sturen naar België, dient verder te worden opgemerkt dat hij deze bewering op generlei wijze staft of onderbouwt. Hoe dan ook doet verzoeker hiermee geenszins afbreuk aan de vaststelling *an sich* dat alle stukken en documenten die hij neerlegde slechts werden en worden bijgebracht in de vorm van kopieën. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, kan hieraan aldus geen bewijswaarde worden gehecht. De bewijswaarde van de documenten die verzoeker neerlegde ter staving van de beweerde tewerkstelling van zijn vader, wordt overigens nog verder ondermijnd doordat verzoeker ten aanzien van deze stukken een kennelijk gebrek aan interesse vertoonde en zichzelf blijkbaar niet eens de moeite had getroost om deze stukken voorafgaand aan zijn persoonlijk onderhoud te lezen (administratief dossier, npo, p.16). Ten aanzien van de bankkaart van zijn vader, kan daarenboven worden opgemerkt dat deze op de hoofding na volledig is opgesteld in het Engels en dat hierop geen enkele vermelding in één van de landstalen van Afghanistan is opgenomen. Dat dit werkelijk een kopie zou zijn van een Afghaanse bankkaart, ontbeert dan ook iedere geloofwaardigheid. Daarenboven blijkt uit de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerhande documenten zoals de door verzoeker neergelegde stukken en dat dergelijke stukken daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen. Aangezien de door verzoeker neergelegde stukken niet worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas, kan aan deze stukken gelet op het geheel van de voormelde vaststellingen dan ook niet de minste bewijswaarde worden gehecht.

Ook de stukken die verzoeker ter staving van zijn voorgehouden asielrelaas neerlegt door middel van zijn aanvullende nota, zijn geenszins van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Aan de afdrukken van de foto's waaruit moet blijken dat zijn vader zou zijn gedood door de taliban, kan namelijk niet de minste bewijswaarde worden gehecht. Vooreerst zijn zulke afdrukken *an sich* vatbaar voor fabricatie en manipulatie. Ook foto's kunnen eenvoudigweg worden bewerkt en gemanipuleerd. Verder bevatten deze foto's slechts een momentopname en kunnen deze eenvoudigweg in scène zijn gezet. Deze foto's kunnen aldus hoegenaamd niet volstaan om aan te tonen dat verzoekers vader daadwerkelijk zou zijn overleden. Hoe dan ook blijkt uit deze foto's niet in welke omstandigheden zulks zou zijn geschied en kan hieruit niet worden afgeleid dat verzoekers vader door de taliban zou zijn gedood; laat staan dat hieruit zou kunnen worden afgeleid dat dit zou zijn gebeurd omwille van de door verzoeker aangehaalde redenen.

Waar verzoeker daarnaast een vertaling neerlegt van een getuigenis van de maliks of dorpsleiders van enkele dorpen in het district Kot, dient verder te worden vastgesteld dat verzoeker deze brief zelf niet neerlegt en enkel de betreffende vertaling verstrekt. In zoverre uit de neergelegde vertaling zou kunnen worden afgeleid dat verzoeker over (de kopie van) een brief van een aantal dorpsouderen beschikt, dient voorts te worden opgemerkt dat deze brief een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont, zodat hieraan geen bewijswaarde kan worden gehecht. Dit geldt nog des te meer nu het bevreemdend is en nu niet kan worden ingezien waarom de dorpsouderen van maar liefst drie verschillende dorpen het overlijden van verzoekers vader zouden bevestigen in één schrijven. Nog minder aannemelijk is het dat deze dorpsouderen in dit schrijven op 21 juli 2023 de taliban zouden betichten van de moord op verzoekers vader. De taliban waren op dat moment immers reeds geruime tijd aan de macht in Afghanistan. Dat lokale machthebbers, die onder de taliban vallen, een schrijven zouden uitreiken waarin geattesteerd wordt dat de taliban overgingen tot de liquidatie van verzoekers vader, is niet geloofwaardig. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat zulk schrijven hoogstens een ondersteunende bewijskracht kan genieten, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich kan zulk schrijven echter hoegenaamd niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven te herstellen.

Waar verzoeker in het voorliggende verzoekschrift daarnaast aan verweerder verwijt dat verweerder zelfs niet de moeite zou hebben gedaan om hem vragen te stellen omtrent zijn leven en integratie in België en zijn (gepercipieerde) verwestering, dient verder te worden opgemerkt dat van verzoeker, die zijn land en regio van herkomst verliet na de machtsvername door de taliban aldaar, mocht worden verwacht dat hij



eventuele elementen die hij in dit kader relevant achtte zelf en spontaan zou hebben meegedeeld aan het CGVS. Verzoeker deed zulks echter niet en deelde aan verweerder inzake het voorgaande geen concrete elementen mee. Nochtans werd hem daartoe wel degelijk de kans geboden (administratief dossier, npo, p.27-28). Evenmin verzocht verzoeker nadien aan verweerder om inzake het voorgaande opnieuw te worden opgeroepen voor en te worden gehoord tijdens een persoonlijk onderhoud. Bovendien gaat verzoeker met zijn voorgaand betoog kennelijk voorbij aan het feit dat hij zijn opmerkingen inzake het voorgaande kon doen gelden in het verzoekschrift en dat hij overeenkomstig het bepaalde in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet daarnaast de mogelijkheid had om zelf en door middel van een aanvullende nota ook nadien nog de nodige bijkomende elementen en informatie bij te brengen die hij relevant achtte voor de behandeling en de beoordeling van zijn verzoek. Verzoeker heeft deze mogelijkheden blijkens een lezing van het verzoekschrift en van zijn aanvullende nota ook benut. In zoverre verzoeker daarbij poneert dat hij zou vrezen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst zou worden gevisieerd omdat hij reeds enige tijd in Europa verblijft en daardoor verwesterd is of als dusdanig riskeert te worden gepercipieerd, dient, na lezing van het geheel van de heden voorliggende landeninformatie, echter te worden opgemerkt dat verweerder in diens aanvullende nota op geheel gerechtvaardigde wijze aangeeft:

*“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

*Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.*

*Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de ‘elites’ die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.*

*Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.*

*Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.*

*In het geval van verzoeker worden geen concrete elementen aangehaald waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit zijn verklaringen en uit de beoordeling ervan dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban hem niet zal viseren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Bovendien brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale*

*bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Verzoeker dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft hij echter in gebreke.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden”.*

De Raad treedt verweerder in deze analyse dan ook bij en is van oordeel dat uit de *in casu* voorliggende en beschikbare landeninformatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben vertoefd zou (kunnen) volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Afghanistan, alsmede dat het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming op deze grond individueel en *in concreto* aannemelijk moet worden gemaakt.

Verzoeker blijft op dit vlak echter kennelijk in gebreke. Hij vergenoegt zich er in dit kader immers toe te verwijzen naar zijn afwezigheid uit Afghanistan, zijn leeftijd, zijn verblijf gedurende een tweetal jaren in Europa en zijn houding op school, in de vereniging waar hij gaat boxen en in de omgang met anderen en op algemene wijze te poneren dat zijn ontwikkeling en zijn identiteit “*nu beïnvloed zijn door zijn leven in België*” en dat hij zich volledig geïntegreerd zou voelen in België. Er kan echter geenszins worden gesteld dat er in hoofde van eenieder die aangeeft op jeugdige leeftijd Afghanistan te hebben verlaten, afwezig te zijn geweest uit Afghanistan en slechts enkele jaren in Europa te hebben verbleven zou kunnen of moeten worden besloten tot het bestaan van dermate verregaande, ingrijpende en blijvende veranderingen dat er bij een terugkeer naar of verblijf in Afghanistan sprake zou zijn van (gepercipieerde) verwestering die van zulke aard is dat deze zou uitmonden in of kunnen leiden tot vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Verzoeker toont voorts op generlei wijze aan dat, op welke vlakken en in welke mate zijn afwezigheid uit Afghanistan en zijn verblijf in Europa hem als persoon zouden hebben veranderd en op welke wijze dit zich concreet zou uiten. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat of waarom het voor hem persoonlijk onmogelijk zou zijn om zich te begeven naar en zich (opnieuw) te conformeren aan de heersende maatschappelijke gebruiken en normen in zijn voorgehouden land en regio van herkomst. Uit het loutere gegeven dat verzoeker in België gedurende de periode waarin hij alhier vertoefde naar school ging, zich aansloot bij een bokscub, enkele vrienden maakte en een vriendin leerde kennen, kan zulks namelijk hoegenaamd niet worden afgeleid. Dit geldt nog des te meer nu, dit in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, op grond van de stukken die verzoeker om zijn activiteiten en integratie in België te staven neerlegt bezwaarlijk kan worden gesteld dat verzoeker alhier steeds een toonbeeld zou zijn geweest van integratie. Zo blijkt uit deze stukken onder meer dat verzoeker, hoewel hierin misschien enige vooruitgang te bemerken viel, gedurende zijn verblijf in België en op school moeilijk vrouwelijk gezag tolereerde en tegen vrouwelijk gezag rebelleerde, vaak afwezig was en niet naar school ging, zo onder meer naliet om vakken zoals geschiedenis, lichamelijke opvoeding, kunst en religie bij te wonen, problemen had met autoriteit en in conflict ging met verschillende leerkrachten, luidop babbelde, de baas speelde en de schoolcode, de klasregels en de gedragsregels niet respecteerde, niet begreep en niet in zijn gedrag integreerde. Mede gelet op het voorgaande, toont verzoeker hoegenaamd niet aan dat hij ten gevolge van zijn afwezigheid uit Afghanistan, zijn verblijf van een tweetal jaren en zijn activiteiten in België daadwerkelijk dermate verwesterd zou zijn dat van hem niet zou mogen worden verwacht dat hij zich zou begeven naar, zich (opnieuw) zou aanpassen aan en zou kunnen aarden binnen de huidige Afghaanse samenleving. In tegenstelling met wat verzoeker tracht voor te houden, kan uit de neergelegde stukken bovendien ook niet worden afgeleid dat verzoeker in de loop en door toedoen van zijn verblijf in België een zodanige gevoeligheid zou hebben ontwikkeld dat deze gevoeligheid, die in de betreffende stukken overigens expliciet gelinkt wordt aan de frustraties en moeilijkheden (onder andere op het vlak van taal, onbegrip en lawaai in de klas) waarmee verzoeker in België kampt, zou maken dat van verzoeker op heden, laat staan bij een eventuele terugkeer naar en hereniging met zijn familie in Afghanistan, niet zou mogen worden verwacht dat hij zich (opnieuw) zou conformeren aan de heersende maatschappelijke gebruiken en normen in zijn voorgehouden land en regio van herkomst. Verzoeker geeft *in concreto* aldus geenszins blijk van persoonlijke, uiterst moeilijke of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen waardoor hij risico zou lopen om te worden gevisieerd of vervolgd omwille van (gepercipieerde) verwestering en verzoeker toont geenszins aan dat of waarom het voor hem onoverkomelijk of onmogelijk zou zijn om zich te begeven naar en zich (opnieuw) aan te passen aan de Afghaanse samenleving. Bovendien zijn er een aantal elementen die wijzen op het tegendeel. Zo groeide verzoeker, zoals terecht wordt aangegeven in de bestreden beslissing, op en verbleef hij tot zijn 15e in Afghanistan. Aldus kan worden aangenomen dat hij op dat moment al een zekere maturiteit had en was gevormd naar de Afghaanse waarden en normen. Daarenboven gaf verzoeker aan dat hij in Afghanistan op latere leeftijd meerdere jaren religieuze lessen volgde aan de madrassa (administratief dossier, npo, p.9). Bovendien verliet verzoeker Afghanistan slechts een tweetal jaren geleden. Daarenboven omschreef hij zichzelf in het kader van zijn onderhavige procedure nog als aanhanger van de islam (administratief

dossier, verklaring DVZ, nr.9). Ook verblijft verzoekers naaste familie nog steeds in dezelfde regio in Afghanistan en staat verzoeker met hen nog in contact. Mede gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven, toont verzoeker daarbij geenszins aan dat zijn familieleden in zijn land en regio van herkomst zouden kampen met problemen (administratief dossier, npo, p.17-18, 27). Redelijkerwijze kan bijgevolg worden gesteld dat zijn naaste familie geen problemen heeft met het volgen van de in deze regio geldende gebruiken, waarden en normen. Derhalve kan worden aangenomen dat verzoekers familieleden hem opnieuw in hun midden kunnen opnemen en hem kunnen informeren over en hem kunnen begeleiden en vergezellen bij het naleven van de aldaar heersende normen, regels en gebruiken. Verzoeker toont, mede gelet op het voorgaande, niet aan dat het loutere gegeven dat hij bepaalde aanpassingen zou moeten doorvoeren bij een reis naar en een verblijf in Afghanistan in zijn hoofd zou kunnen worden gekwalificeerd als zijnde vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Redelijkerwijze kan van verzoeker bijgevolg worden verwacht dat hij deze aanpassingen doorvoert alvorens zich te begeven naar zijn land en zijn regio van herkomst. Verzoeker brengt gelet op het voorgaande dan ook geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een reis naar en verblijf in zijn land van herkomst als verwesterd of ongelovig zou worden gepercipieerd; laat staan dat hij *in concreto* aannemelijk zou maken dat hij daardoor zou dreigen te worden geviséerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Derhalve kan niet worden aangenomen dat de loutere afwezigheid van verzoeker uit Afghanistan en zijn verblijf in Europa in zijn hoofd een dermate verhoogd risico met zich zouden brengen dat hij op grond hiervan aanspraak kan maken op internationale bescherming.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.10. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Op grond van het geheel van de heden voorliggende landeninformatie, dient verder te worden vastgesteld dat verweerder in diens aanvullende nota inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan geheel terecht doet gelden:

*“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 in rekening genomen.*

*In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.*

*In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon*

in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de

periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting".

De Raad treedt verweerder in deze analyse dan ook volledig bij. Uit het geheel van de actueel voorliggende landeninformatie blijkt duidelijk en genoegzaam dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers in het hele land sterk zijn afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger

toegankelijk zijn. Op grond van het geheel van de heden voorliggende landeninformatie, dient dan ook te worden besloten dat er in Afghanistan in het algemeen en in verzoekers regio van herkomst in het bijzonder actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont het tegendeel op generlei wijze aan.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.11. Verzoeker kan met zijn verwijzing naar rechtspraak die in het verleden werd geveld door de Raad tot slot geenszins afbreuk doen aan hetgeen voorafgaat. Dient immers te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

4.12. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze *“de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur” in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.13. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT